

R

REVEIL-SERIE

IS JEZUS DE KEUS VAN
UW HART?

JOANNES BEUKELMAN

No. 563

MAART 2020

JOANNES BEUKELMAN

Joannes Beukelman werd op 11 maart 1704 te Hoorn geboren. Hier heeft Florentius Costerus gestaan, en ook de bekende Lambertus de Beveren, die de Pelgrimsreis van John Bunyan van aantekeningen voorzag. Beukelman studeerde te Leiden in de godgeleerdheid. In oktober 1725 ontving hij een beroep naar Oost- en West-Blokker, dat wegens zijn minderjarigheid niet geaprobeerde werd door de Staten van Holland en West-Friesland. Op 27 november 1726 werd hij tot predikant bevestigd in zijn eerste gemeente Driehuizen en Zuid-Schermer. Vervolgens diende hij de gemeenten Alblasserdam (december 1728), Zierikzee (januari 1730), Hoorn (juni 1737), Rotterdam (maart 1749) en 's-Gravenhage (oktober 1750). In Hoorn werkte hij samen met zijn vroegere predikant Lambertus de Beveren. Tijdens zijn predikantschap in 's-Gravenhage betoonde hij zich vurig Oranjegezind. De stadhouder en andere edelen waren dan ook meer dan eens onder zijn gehoor te vinden.

Op 17 augustus 1757 is hij in 's-Gravenhage overleden, nadat een ernstige ziekte zijn lichaam in korte tijd had gesloopt. Velen betreunden hun gewaardeerde leraar. In zijn geboortestad werd hij begraven.

Joannes Beukelman was een ijverige predikant, getrouw in zijn prediking, zijn catechiseren en huisbezoeken, en in het handhaven van de tucht. Vele malen diende hij classis of synode als scriba of preses. Hij mocht getuigen dat hij zegen ondervond op zijn prediking, die ontdekkend en overtuigend was. Zijn preekstijl was eerbiedig, ernstig en gevoelig, waardoor hij geliefd was in de gemeenten die hij diende. Hij bracht geen onnodige geleerdheid of uitweidingen op de preekstoel. In grote lijnen volgde hij de indeling zoals die toen gebruikelijk was: een korte inleiding, een uitleg van de tekst in enkele punten en een toepassing, waarin hij inging op de onderscheiden zielsgesteldheid van de leden der gemeente. Zelf heeft hij geen preken in druk laten verschijnen. Zijn nagelaten preken werden gekocht door boekdrukker Jan Abraham Bouvink, die

ze in de jaren 1773-1777 uitgaf in zeven dikke bundels 'Keurstoffen' en 'Vervolgstoffen'. Zijn zoon, ds. Johannes Wilh. Bouvink begeleidde de uitgaven. In totaal zijn 334 preken uitgegeven.

Bronnen:

- Nieuw Nederlandsch biografisch Woordenboek, deel 7
- Reformatorisch Dagblad, april 2009.

De hiernavolgende preek is afkomstig uit 'De lydende en verheerlykte Immanuël', of Volledige Verklaaring over alle de Lydens- en Feeststoffen in negen en vyftig leerredenen en eene Inleidings-leerreden tot de Lydensgeschiedenis, waarbij gevoegt zijn Drie Leerredenen over den Lofzang Simeons en eene Belydenis-predikatie, alle uitgewerkt en gepredikt door den Wel Eerwaarden, zeer geleerden en nu zaligen Heer Joannes Beukelman, in zyn Wel Eerwaarde Leven, getrouw Bedienaar des Godlyken Woords in de Gemeyntens van Jesus Christus, te Driehuizen, Alblasserdam, Zirkzee, Hoorn, Rot-

terdam en laatst in 's Gravenhage. Eerste stuk.
Uitgegeven in 's Gravenhage by Jan Abraham
Bouvink, Boekverkooper op de Plaats,
MDCCLXXV (= 1775). Het is de 15e leerrede
over 's Heilands lijden, te vinden op pag. 392-
406.

De oorspronkelijke titel luidt: 'Pilatus op de
rechterstoel'.

Ter inleiding schreef Beukelman: "Pilatus
wordt door zijn vrouw gewaarschuwd. Het
volk, door hun oversten bewogen, eist van Pila-
tus dat hij Bar-Abbas loslaat en Jezus kruisigt.
Hiertegen verklaart Pilatus ten derden male, dat
hij geen schuld des doods in Hem gevonden
heeft. Daarom zal hij Hem geselen en loslaten."
De preek is herschreven in de taal en stijl van
het hedendaagse Nederlands.

IS JEZUS DE KEUS VAN UW HART?

door

JOANNES BEUKELMAN

19. *En toen hij op de rechterstoel zat, zo heeft zijn vrouw tot hem gezonden, zeggende: Heb toch niet te doen met die Rechtaardige; want ik heb heden veel geleden in de droom om Zijmentwil.*
20. *Maar de overpriesters en de ouderlingen hebben de scharen aangeraden, dat zij Bar-Abbas zouden begeren, en Jezus doden.*
21. *En de stadhouder, antwoordende, zeide tot hen: Wie van deze twee wilt gij, dat ik u zal loslaten? En zij zeiden: Bar-Abbas.*
22. *Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan doen met Jezus, Die genaamd wordt Christus? Zij zeiden allen tot hem: Laat Hem gekruisigd worden.*
23. *Doch de stadhouder zeide: Wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan? En zij riepen te meer, zeggende: Laat Hem gekruisigd worden!*

Mattheüs 27:19-23

Inleiding

‘Red hen die ten dode gegrepen zijn; want zij wankelen ter doding, zo gij u onthoudt. Wanneer gij zegt: Zie, wij weten dat niet; zal Hij Die de harten weegt, dat niet merken? En Die uw ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten?’ Dit was eens de taal van de zeer wijze koning Salomo (Spreuken 24:11-12).

Hij spreekt hier over hen die ten dode gegrepen zijn. Daarmee heeft hij niet het oog op doodslagers, moordenaars of soortgelijke misdadigers, die rechtvaardig de doodstraf verdiend hebben. Van hen zegt Salomo nadrukkelijk in Spreuken 28: ‘Een mens gedrukt om het bloed van een ziel, zal naar de kuil toevluchten; men ondersteune hem niet’ (vers 17). Maar hij heeft wel het oog op onschuldigen die ten onrechte ter dood veroordeeld zijn. Hij wil juist dat men dezen redden zal.

Dit is allereerst de taak van de rechters en andere overheidspersonen. Zij zijn op grond van hun ambt gehouden de onschuldigen te beschermen, zelfs als deze al eerder ter dood veroordeeld zijn. Als uiteindelijk hun onschuld

blijkt, moeten ze hen met wettige middelen proberen te redden en te verlossen. In de tweede plaats betreft dit ook mensen in het algemeen, die naar de eis van hun beroep en door het gebruik van wettige middelen ook verplicht zijn de onschuldigen te beschermen en te helpen.

Koning Salomo voegt er deze reden bij: ‘Want zij wankelen ter doding, zo ge u onthoudt’. Als we aan deze vertaling vasthouden, dan wil Salomo dit ermee zeggen: zij verkeren in gevaar om gedood te worden, als u zich er niet mee bemoeit en hen niet helpt. Men zou deze woorden ook in de vorm van een vraag kunnen vertellen: Want zou u zich onthouden van hen, die weggerukt worden om te worden gedood? En dan ontkent hij met deze vraag ten sterkste dat dit zou mogen worden nagelaten, door hen die op grond van hun ambt door wettige middelen dit zouden kunnen doen.

Hij gaat ook in tegen de uitvlucht die hier gemaakt zou kunnen worden, wanneer u zegt: Wij weten dat niet, namelijk of ze schuldig of onschuldig zijn. Of hoe zouden we ze kunnen

redden? Hij waarschuwt hen met de woorden: ‘Zal Hij Die de harten weegt, dat niet merken? En Die uw ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten?’ Die de harten weegt en Die de ziel van de mens gadeslaat, is God. In Spreuken 16:2 staat uitdrukkelijk: ‘De Heere weegt de geesten’. Zal Hij dat niet merken en zal Hij dat niet weten? Hij wil hiermee zeggen: God zal het wel merken en zal het wel weten of de zaak in waarheid en welgegrond is.

Dit is een spreuk, mijn waarde vrienden, die elke rechter altijd in het oog behoort te hebben en in zijn hart geschreven te houden. Ja, alle mensen hoorden hierop te letten en dit gezegde in acht te nemen.

Pilatus doet het voorkomen, alsof hij de onschuldige Jezus, die ter dood gegrepen was, wilde redden. Maar als hij zich naar het recht en volgens de inhoud van deze spreuk gedragen had - zoals een rechter behoort te doen - dan had hij geen onbehoorlijke en onwettige middelen hoeven gebruiken, om de onschuldige

Jesus te verlossen uit de handen van de Joodse oversten. Dan had hij Hem zonder een enkele omweg uit de boeien moeten ontslaan en in de volle vrijheid herstellen, zoals hij Hem al keer op keer onschuldig had verklaard.

Als ook de schare of het Joodse volk deze spreuk van Salomo, in voorgaande dagen één van hun beroemdste koningen, in acht had genomen, dan zouden ze ook de dood van de onschuldige Jezus niet begeerd hebben. Dan hadden ze niet zo onmatig geschreeuwd: Laat Hem gekruisigd worden. De rechter legt het erop toe Jezus los te laten, maar omdat hij het in onwettige middelen zoekt, gaat zowel hij als het volk tegen dit woord in, zoals we uit deze tekst zullen horen.

Hiervoor hebben we al verklaard, dat Pilatus naast Christus de welbekende moordenaar Bar-Abbas aan de schare voordroeg om één van beiden, die zij wilden, los te laten. Onze tekst gaat in het bijzonder hierover, dat Pilatus door zijn vrouw gewaarschuwd wordt, dat Bar-Abbas wordt vrijgelaten en dat Christus onder woedend geschreeuw opgeëist wordt om ge-

kruisigd te worden. Bij elkaar een belangrijk en gewichtig onderwerp.

De Heere schenke u licht en geve u veel zegen onder dit woord. Amen.

De tekst gaat over twee hoofdzaken:

1. Pilatus wordt door zijn vrouw gewaar-schuwd (vers 19).
2. Bar-Abbas wordt vrijgelaten en voor Christus wordt onder woedend geschreeuw de dood aan het kruis geëist (vers 20-23).

1.

Terwijl Pilatus over Jezus' rechtszaak met de schare onderhandelt, laat God hem door middel van zijn vrouw waarschuwen, door hem een boodschap van groot belang te doen toekomen. Mattheüs zegt daarover in vers 19: 'En toen hij op de rechterstoel zat, zo heeft zijn vrouw tot hem gezonden'. Hij zat op de rechterstoel toen hij die boodschap van zijn vrouw ontving. Op die rechterstoel was hij nu bezig de rechtszaak van Jezus de Nazarener op de één of andere

manier af te handelen. Terwijl hij voor het oog van heel het volk daarmee in het openbaar bezig was, heeft zijn vrouw hem een boodschap gezonden.

Sommigen zeggen dat haar naam Claudia Procula is geweest, maar Nicephorus noemt haar alleen maar Procle. Volgens verschillende uitleggers is het vreemd dat men hier de vrouw van een stadhouder in Jeruzalem aantreft.

Suetonius zegt namelijk duidelijk dat het onder de Romeinen niet geoorloofd was dat stadhouders in de overwonnen gebieden hun vrouwen meenamen. Sommigen zeggen over deze moeilijkheid, dat dit wel zo is, maar dat ze slechts gekomen was om haar man te bezoeken. Wij merken hierbij op dat het inderdaad waar is, dat dit vroeger bij de Romeinen niet was toegestaan, zelfs tot de tijd van keizer Augustus, maar dat dit oude gebruik onder de regering van keizer Tiberius veranderd was. Vanaf toen was het geoorloofd hun vrouwen mee te nemen. Wel onder de voorwaarde dat hun mannen het moesten verantwoorden en ervoor boeten, als de vrouwen iets misdeden, zoals Tacitus ons

heeft beschreven. Daarom is het waarschijnlijk dat als gevolg van deze verandering de vrouw van Pilatus ook bij hem woonde te Jeruzalem.

Maar wat doet nu deze vrouw van Pilatus? Ze heeft door de een bode hem een boodschap gezonden. Haar waardigheid liet niet toe dat ze zelf ging. Het paste haar niet om zelf naar de plaats van het gericht te komen. Daarom zond zij een ander, waarschijnlijk één van haar bedienden. Zo liet zij hem zeggen, beter gezegd waarschuwen: Heb toch niet te doen met deze Rechtvaardige. We weten niet of dit met een duidelijke stem tegen hem is gezegd, zodat het door heel het volk gehoord kon worden, zoals velen denken, of dat de bode dit stilletjes in het oor van Pilatus gefluisterd heeft. De inhoud van haar waarschuwing was echter duidelijk: Heb toch niet te doen met deze Rechtvaardige. Zij noemt Hem een Rechtvaardige, dat is een onschuldige zoals dit woord hier opgevat moet worden. Hij was in het geheel niet schuldig aan hetgeen waarvan Hij beticht werd. Hij had zeker niet de dood verdiend noch enige andere

straf. Zij kent en erkent Jezus, eensdeels als gevolg van het algemeen gerucht dat van Hem uitging, en waarschijnlijk ook uit de berechting door haar man. Maar in het bijzonder was ze daarvan ten volle verzekerd door haar droom. Daarom laat ze haar man verzoeken dat hij toch niet met Hem te doen wil hebben, dat wil zeggen dat hij zich niet met deze zaak moet inlaten en zich niet moet laten gebruiken voor iets dat ten nadele van deze Rechtvaardige zou zijn. De reden dat zij zo bekommerd was, is deze: *Want, zegt zij, ik heb heden veel geleden in de droom om Zijnentwil. Ze zegt Heden, en geeft daarmee te kennen dat ze deze droom vroeg in de morgen heeft gehad, waarschijnlijk nadat haar man van haar zijde was opgestaan. Zij had veel geleden in haar droom, dat wil zeggen dat ze een verschrikkelijke en benauwde droom heeft gehad. Daarin had ze vreselijke en angstwekkende gezichten gezien, waardoor ze veel angst en benauwdheid had uitgestaan. Ze zegt om Zijnentwil, dat is om die Rechtvaardige, Die Pilatus nu voor zijn rechterstoel had.* Men kan er veel tijd mee verspillen om te wil-

len raden naar wat de inhoud van haar droom geweest zal zijn, en hoe ze deze heeft ervaren, maar dat is geheel onzeker. Wij stellen vast dat in haar droom de onschuld van Jezus zeer krachtig en duidelijk is getoond. Dat blijkt uit de inhoud van de boodschap die ze haar man liet toekomen. Om nu nog verder over dromen te spreken en wat voor dromen er zijn, valt buiten het bestek van een lijdenspreek. Wij stellen vast dat deze droom niet van de duivel komt - dat is een dwaze gedachte - maar door God Zelf aan haar is geopenbaard. Hetzelfde is ook Abimelech, Laban, de farao, de schenker en de bakker van de farao, Nebukadnezar en andere heidenen overkomen.

2.

We overdenken nu dat Bar-Abbas vrijgelaten wordt en dat voor Christus onder woedend geschreeuw de dood aan het kruis wordt geëist (vers 20-23).

Als Pilatus de boodschap van zijn vrouw ontvangt, doet hij nog een uiterste poging om Jezus los te laten. Maar dit zal hem niet ge-

lukken, want terwijl Pilatus hiermee bezig is, werken de Joodse meesters en de leidslieden met al hun macht daartegenin. Mattheüs zegt in vers 20 dat de overpriesters en de ouderlingen de schare hebben aangeraden Bar-Abbas te begeren en Jezus te doden. Pilatus had, zoals gezegd, al aan het volk voorgesteld te kiezen tussen Bar-Abbas en Jezus, met geen andere gedachte dan dat ze Jezus zouden kiezen boven een welbekende moordenaar. Over deze keus schijnt het volk gearzeld te hebben met hun antwoord. Misschien omdat zij nog niet allen bereid waren om Jezus als een prooi over te geven. Misschien ook wel omdat Pilatus door het luisteren naar de bode van zijn vrouw was afgeleid. Intussen mengen de overpriesters en de ouderlingen zich van alle kanten onder het volk. Ze zijn er beducht voor dat het zou mislopen, of misschien zijn ze door het voorstel van Pilatus overvallen. Ze raden de schare met alle ernst aan dat ze van de twee die Pilatus voorstelt, beslist Bar-Abbas moeten begeren en Jezus doden, dat wil zeggen, ze moeten Zijn dood eisen. We kunnen daaruit opmaken dat de

grootste schuld in dit alles weer bij de Joodse leidslieden ligt.

Als Pilatus de toeleg van de Joodse meesters merkt en ziet dat ze druk bezig zijn om de menigte te beïnvloeden, gunt hij hun zo weinig mogelijk tijd. Hij zegt, zo vermeldt Mattheüs in vers 21: Welke van deze twee wilt ge dat ik u zal loslaten. Zodra hij de bode heeft aangehoord, snijdt hij hun toeleg af door zijn voorstel te herhalen en er bij hen op aan te dringen, dat ze direct zonder aarzelen hun keus zouden maken. Intussen vlijt hij zich met de gedachte dat hij een goede uitslag zou krijgen.

Maar die kans was nu al verkeken. Zij riepen: Bar-Abbas! Zoveel hadden de Joodse leiders in die korte tijd al bereikt. Hoe moet dit Pilatus als een donderslag in de oren geklonken hebben. Hier is hij nu gevangen in zijn eigen garen. Hij had de keus aan het volk gelaten en nu is hij daarin verstrikt. Wat moet dit ook het hart van Jezus doorsneden hebben, dat al het volk nu liever een moordenaar verkoos, dan Hem, de ware Levensvorst. O, onverdraagbare hoon!

De reactie van Pilatus is opmerkelijk. Hij heeft niet direct het onrechtvaardige verlangen van de Joden ingewilligd. Integendeel, er volgde tussen hem en de Joden een hevig twistgesprek waarin Pilatus tegenover de Joden nogmaals de onschuld van Jezus betuigt. Mattheüs zegt daarvan in vers 22: ‘Pilatus zei tot hen: Wat zal ik dan doen met Jezus, Die genaamd wordt Christus?’ Of zoals Markus zegt in hoofdstuk 15: ‘Wat wilt gij dan dat ik met Hem doen zal, Die gij een Koning der Joden noemt?’ (vers 12). Pilatus staat verwonderd en is verbaasd, zowel over de keus als over de boosheid van de Joden. Het is alsof hij tot hen zegt: Bent u dan zo verbitterd jegens deze Onschuldige dat u de booswicht Bar-Abbas boven Hem verkiest? Wat zal ik dan met Hem moeten doen als ik aan uw afschuwelijke wil tegemoet zou willen komen? Daarmee probeert Pilatus opnieuw de Heere Jezus los te laten, zoals Lukas deze vraag van Pilatus schijnt te verklaren als hij zegt in Lukas 23: ‘Pilatus dan riep hun wederom toe, willende Jezus loslaten’ (vers 20). Het antwoord dat Pilatus hierop van de Joden

ontvangt, is niet naar zijn genoegen. Het is werkelijk verschrikkelijk. Ze zeiden allen tot hem, allemaal gelijk, en als met één schreeuw, zonder twijfel daartoe mede opgewekt door de overpriesters en ouderlingen: Laat Hem gekruisigd worden! De uitwerking, die deze doldrieste eis op Pilatus had, was er één van geweldige ontzetting. Het had tot gevolg dat hij nogmaals een heerlijk getuigenis van de onschuld van Jezus gaf. Maar dit ging tegelijkertijd gepaard met een herhaling van het onrechtvaardige aanbod om de Joden welgevallig te zijn, en Jezus te kastijden, dat is te geselen en daarna los te laten.

Mattheüs zegt in vers 23: ‘Maar de stadhouder zei: Wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan?’ Het is alsof hij wil zeggen: Men kruisigt toch geen onschuldige? Hebt u die gewoonte, ik niet. Als u mij kunt aantonen, dat Hij het kruis verdiend heeft, dan ben ik gereed om aan uw eis te voldoen. Maar ik vind in Hem geen schuld. Weet u kwaad van hem, getuig daar dan van. Wat heeft Hij voor kwaad gedaan? Lukas zegt dat hij erbij voegt: ‘Ik heb geen schuld des doods

in Hem gevonden. Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten' (Lukas 23:22).

Maar dit maakte niet de minste indruk op de harten van de Joden. Integendeel, deze booswichten worden door de herhaalde betuiging van Jezus' onschuld nog woedender. 'En ze riepen te meer, zeggende: Laat Hem gekruisigd worden!' zoals Mattheüs zegt. Of zoals Lukas het breedvoeriger zegt: 'Maar zij hielden aan met groot geroep, eisende dat Hij zou gekruisigd worden; en hun geroep en dat van de overpriesters werd geweldiger' (Lukas 23:23). Ze deden dit op een uitzinnige manier, zodat ze met hun bloeddorstigheid de stadhouder overschreeuwden.

Zie hier in het kort samengevat hoe ongestadig de gunst en achting van mensen is. Zij die enkele dagen geleden eenstemmig over de Heere Jezus het Hosanna uitriepen, schreeuwen hier nu eenparig in grote bitterheid: Kruis Hem, kruis Hem! Zie hetzelfde in Handelingen 14, waar de schare die Paulus wilde aanbidden, hem de volgende dag wilde stenigen. Zie ook hoe de hardnekkigheid in het boze doorgaans

standvastiger is dan het voornemen ten goede dat iemand zichzelf gesteld heeft. Het voornemen van Pilatus smelt weg als sneeuw voor de zon, maar de Joden bereiken halsstarrig hun boze voornemen.

Uitleg

Wat moet dit alles het lijden van de Heere Jezus verzaard hebben. In het openbaar voor Joden en heidenen werd Hij op één lijn gesteld met Bar-Abbas, een beruchte en welbekende oproermaker en moordenaar. Hij werd verworpen, opgeëist om gekruisigd te worden en Bar-Abbas werd boven Hem verkozen. En dat alles door Zijn eigen volk, de schare der Joden, op aanraden van de overpriesters en ouderlingen. Wat een hoon en smaad was dit voor Gods eigen Zoon.

In dit gedeelte van de lijdensgeschiedenis van Jezus Immanuël blijkt echter ook weer op een heerlijke manier Zijn volkomen onschuld. Op een heerlijke wijze wordt hiervan immers een getuigenis gegeven, niet alleen door de stadhouder zelf, de rechter, en dat nog wel

herhaaldelijk, maar ook door de vrouw van Pilatus. Zij heeft hiervan zelf door goddelijke ingeving getuigenis ontvangen in een droom. O volmaakte en dierbare onschuld.

Maar alles wat Jezus Immanuël volgens onze verklaring in de tekstwoorden is aangedaan, is Hem borgtochtelijk en als een schuldovernemende Borg in de plaats van de zondaar overkomen, zoals al Zijn andere lijden. Hij werd verworpen, en Bar-Abbas, een welbekende moordenaar, werd boven Hem verkozen en vrijgelaten. Dit was het gevolg van de dwaze keus en het samenspannen van de overpriesters en ouderlingen met de schare. Dit ging vergezeld met een verfoeilijke en wrede eis, duidelijk door ergernis ingegeven. Dit alles heeft de Heere Jezus als schuldovernemende Borg moeten ondergaan om de volgende redenen:

- Omdat u in Adam op aanraden van de duivel, die helse moordenaar, de verboden vrucht hebt gekozen, in plaats van Gods gemeenschap. En omdat u daarna zelf ook zo veel dwaze keuzes hebt gemaakt. Daarom

wordt hier in plaats van Jezus een goddeloze doodslager gekozen en zijn vrijlating begeerd.

- Om te bewijzen dat Hij ook aan Gods gerechtigheid voldaan heeft voor de kwade overleggingen van de Zijnen.
- Om dus ook te boeten voor de kwade en wrede verlangens waarmee u zich weleens ten opzichte van uw naaste hebt bezondigd.
- Om zo ook te betalen voor de aanstootgevende verleidingen, waaraan u door uw verkeerde voorbeeld, anderen wel eens hebt blootgesteld.

De eigenlijke oorzaak waarom de Heere Jezus als een schuldovernemende Borg dit ondergaan heeft, ligt bij de begenadigden. Zij zijn er de oorzaak van dat Hij, onder een geweldig geroep en een akelig geschreeuw, hardnekkig en verbitterd ter dood en tot het kruis werd veroordeeld. Zij zijn het waard tot de goddelozen gerekend te worden en daarom werd het geroep tegen Jezus geweldiger om Hem als een goddeloze te veroordelen. Zij verdienen de meest

vervloekte, meest smadelijke en meest pijnlijke dood. Daarom werd Jezus tot de kruisdood veroordeeld. Zij doodden Hem met hun geroep als een bewijs dat Hij ook leed en voldeed voor de doodslagen, die door de Zijnen met de tong gedaan werden. En dit alles geschiedde hardnekkig en met boos opzet, als een bewijs dat Hij ook aan Gods gerechtigheid betaald heeft voor de hardnekkigheid der Zijnen in hun kwade bedoelingen. Hij boette ook voor hun bitterheid die zij betonen tegenover hen die hen hinderen, en voor de hartstocht waarmee zij dikwijls bezet zijn in het uitvoeren van kwade zaken. De schreeuwende zonden der Zijnen vinden verzoening in het wraakgeschreeuw op Golgotha.

Dit alles wat de Heere Jezus hier overkomen is, is ook duidelijk in het Oude Testament over de Messias voorzegd. Hij is met de overtreders geteld geweest (Jesaja 53:12). Dit is niet alleen uitgekomen in Zijn leven, maar ook bij Zijn sterven toen Hij tussen twee moordenaars werd opgehangen (Lukas 23:33). En voor Zijn dood werd Hij vergeleken met, ja zelfs minder gere-

kend dan een Bar-Abbas. Hij zou ook versmaad worden, zoals Psalm 22:7 zegt: ‘Een smaad van mensen, en veracht van het volk’. En Jesaja 8:14 voorzegt dat Hij een Steen des aanstoots en een Rotssteen der struikeling zal zijn voor de twee huizen van Israël. En Jesaja 49:7 spreekt van de verachte ziel, aan Wie het volk een gruwel heeft. En Psalm 118:22 zegt dat de Joodse oversten en bouwlieden dit zouden doen. Dat dit met geschreeuw zou geschieden lezen we in Jesaja 5: Hij heeft gewacht op recht, maar zie het is schurft, op gerechtigheid, maar zie, het is geschreeuw’ (vers 7). Ook deze teksten bevestigen dat Jezus waarlijk de Messias is.

Toepassing

Deze verhandelde stof strekt tot bestraffing van alle vleselijk gezinde mensen, die in dit opzicht de Joden gelijk zijn. Wat zijn er niet al menigten van mensen in de wereld, die Bar-Abbas kiezen boven Jezus. Als er op de preekstoel wordt geroepen dat Jezus de Banier draagt boven tienduizend, en dat alles wat aan Hem is, zeer begeerlijk is, dan denken zij bij zichzelf

als Pilatus: Wat zal ik doen met Jezus, Die genaamd wordt Christus? Zijn er geen mensen die, als de boze geesten, bij zichzelf zeggen: Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zoon Gods; zijt Gij gekomen om ons te pijnigen voor de tijd? Wat is dit anders dan Bar-Abbas te kiezen boven Jezus.

U die dagelijks in de zonde voortleeft, uw wellusten volgt en u overgeeft aan de kwade wereldse gewoonten, terwijl Christus u dat verbiedt, u hoort bij de duivel en de wereld die u dat gebieden. Uw stemmen komen overeen met die van de Joden.

Wat zijn er ook, behalve dezen, veel mensen in ons midden die als het erop aankomt gelijk zijn aan en zich gedragen als de vrouw van Pilatus. Zij echter was een heidense vrouw, die onbekeerd was en bleef. Veel mensen echter willen op deze gronden van zichzelf wat goeds denken.

Ontelbaar velen vinden rust in de volgende schijnredenen.

- De ene houdt Christus voor de Rechtvaardige, de Zaligmaker, Middelaar en Verlos-

ser. Hij stelt dat vast en belijdt dat; hij komt daarvoor uit en denkt daarom van zichzelf dat hij wel zalig zal worden.

- Een ander zegt dat hij niet te doen wil hebben met die Rechtvaardige. Hij is niet tegen Christus, Zijn werk en Zijn volk. Hen belastert hij niet, ook scheldt hij hen niet uit, hij benadeelt hen niet. Hij is het met hen eens en niet met hen die tegen Christus, Zijn werk en volk zijn. Tegen hen komt hij op, hij waarschuwt hen. Daarom stelt hij van zichzelf vast, dat hij een christen is en zichzelf bij het volk van Jezus tellen mag.
- Een derde denkt veel geleden te hebben om Christus' wil. Hij heeft al dikwijls veel lijden moeten ondergaan omdat hij de openbare eredienst naarstig en gedurig bijwoont, veel de oefeningen en gezelschappen bezoekt, van de vromen en godzaligen goed spreekt en er niet van wil horen dat men hen veracht. Daarom gelooft hij van zichzelf dat hij een christen is en niet verloren zal gaan.
- Een vierde heeft veel dromen gehad. Toen

is hem dit en dat in een droom voorgekomen en zo raakte hij met Christus werkzaam in zijn droom. Dit en dat werd hem tot bevestiging in zijn droom getoond en bijgebracht. Daarom denkt hij van zichzelf dat hij wel binnen zal komen.

- Een vijfde heeft op een zekere tijd iets bijzonders meegemaakt betreffende Christus. Hij kan het niet onder woorden brengen. Maar dit houdt hij vast, dat hij toen tot licht en ruimte is gekomen ofschoon er voortdurend en bij herhaling niets omgaat tussen Christus en zijn ziel. Ook maakt hij geen gebruik van Christus en Zijn volheid tot bestrijding van zijn geestelijke armoede en ledigheid. Hij is er onkundig van dat er in de verbeelding van een mens wonderlijke en zeldzame dingen kunnen voorvallen die geheel geen inhoud hebben. In de grond van de zaak zijn het niet anders dan dromen. Toch bouwt hij daarop zijn staat vast en kan hij over alles ruim heen stappen.
- Een zesde heeft ook de boodschap van Christus aan anderen laten verkondigen,

deed dit zelfs dikwijls in eigen persoon.
Niet alleen aan eigen man of vrouw, maar
zelfs ook aan vreemden. Daaruit maakt hij
dan op dat hij een christen is en zeker mag
zijn van genade.

Behalve dezen zijn er ook nog verscheidene
andere mensen in ons midden, die met hun ver-
stand en beschouwingen Christus begeren en
verkiezen, maar met hun hart Bar-Abbas wil-
len loslaten en Jezus gekruisigd willen zien.
Zij gaan op deze drogredenen vol inbeeldingen
maar door, hoewel ze met de mond Christus ver-
kiezen. Maar met hun hart steunen ze erop dat
ze door ieder voor een wijs en verstandig mens
worden aangezien. Dat is hun Bar-Abbas. Voor
een ander is het dat hij door ieder voor een god-
zalig en bijzonder christen wordt aangezien. Een
derde kiest met zijn hart voor de wereld en haar
genot. Dat is zijn Bar-Abbas. Een vierde dient
met zijn hart deze of gene heimelijke zonde,
waar hij met genoegen in leeft. Dat is zijn Bar-
Abbas. Deze allen kiezen met hun hart ervoor
dat Bar-Abbas wordt losgelaten boven Jezus.

Arme mensen, al deze genoemde dingen, welke het ook zijn, zijn immers Christus Zelf niet.

U denkt van uzelf genade te hebben op deze of dergelijke gronden. U maakt uzelf dit wijs, dringt dit aan uzelf op en wil dit met hand en tand vasthouden. Maar ondertussen zult u op het eind bedrogen uitkomen. Als u sterft, zult u gewaarworden dat u met een ingebeelde hemel naar de hel bent gegaan. U zult dan moeten uitroepen: Verraad, verraad! Ik heb mijzelf bedrogen. Als het voor eeuwig te laat zal zijn, is dat voor u voordeel en ware winst? Zou het niet veiliger en voordeliger zijn, nu al van die drogredenen afstand te doen en in waarheid van grond en staat veranderd te worden? Men zou toch zeggen, hoe is het mogelijk dat zoveel mensen zomaar verder gaan tegen waarschuwingen en overtuigingen in?

Het is waar dat God Zelf de mens daaraan moet ontdekken en door Zijn almachtige kracht ervan losmaken, wil hij ooit van die drogredenen verlost worden en in waarheid op het rechte pad komen. Maar van de zijde van de mens zijn hier wel redenen voor aan te geven. Men gunt

zich geen tijd om zo nu en dan eens een uur af te zonderen, om dit met zijn hart aan de Heere voor te leggen, en alles wat daartoe strekt te overwegen. Voor veel andere dingen kan men nog wel een uur vrij maken. Maar voor dit grote en meest gewichtige stuk heeft men niet nu en dan een uur over. Men maakt zichzelf en anderen wijs dat het twijfelen is aan zijn staat als men dit ter harte neemt en onderzoekt. Dat is ongeloof en dus zonde. Niemand heeft immers ooit de waarheid gekend, zonder daarnaar toe te zijn geleid? Men beeldt zichzelf in dat men wel licht genoeg heeft om dit op de juiste manier te onderscheiden en zijn staat op te maken, maar intussen mist men nog alle geestelijk licht en is inwendig geheel in duisternis. Neem dit toch ter harte.

U die buiten Jezus bent en blijft, wij zeggen u ter waarschuwing, dat dit lijden u naast ander lijden zal overkomen. Men zal uw deel niet alleen stellen bij de geveinsden (Mattheüs 23:23), maar zelfs bij Bar-Abbas en bij de vervloekten in de hel (Mattheüs 25:41). Bekering is voor u de enige weg tot behoud.

Wat zegt u, ontdekte en overtuigde zielen, hoe is het met u? Klaagt u meestal en wordt u aan hoe langer hoe meer zonden ontdekt? Daaraan dat u zich voorheen met ijdele dromen en inbeeldingen hebt beziggehouden, en dat uw hart nog keer op keer daarnaartoe getrokken wordt? En ook dat uw hart steeds opnieuw Bar-Abbas wil verkiezen en het daardoor zo diep ellendig met u gesteld is, dat het hoe langer hoe meer droevig en benard met u wordt? Eveneens dat u niet van alles los kunt komen om Christus geheel en alléén met vrijmoedigheid voor uzelf te kiezen, Hem in het geloof aan te nemen, uzelf aan in vertrouwen aan Hem over te geven? Luister overtuigde zielen, laat u door ons onderwijzen. Allereerst dat u aan deze dingen meer ontdekt wordt, dat die u meer overtuigen van uw diep ellendige bestaan in uzelf, dat is in uw eigen belang. Het moet juist zover komen dat ze u zwaarder beginnen te wegen en te beklemmen, zodat u gaat uitroepen dat het hoe langer hoe droeviger en gevaarlijker met u wordt.

Breng nu maar uw hart, zo verkeerd en diep ellendig als het ook is, met alle dwaze en verkeerde keuzes, al was het bevende, tot Christus en geef het in Zijn hand. Hij eist het op zoals het is (Spreuken 23:26). Dan zal Hij Zelf geven dat uw werk in waarheid zal zijn, zoals Hij belooft in Jesaja 61:8. Hij is een genaderijke en ontfermende Immanuël, daarom zal Hij u in genade aannemen, Zichzelf aan u schenken en u toeroepen: Leef, ja, Ik zei tot u in uw bloed, leef! (Ezechiël 16:6). Stel het niet langer uit, waag het vandaag. De Heere doe u in waarheid doorbreken.

Voor wie nu heeft de Zaligmaker Jezus dit geleden en ondergaan?

- Voor hen die Hem, de Immanuël zó voor de Rechtvaardige erkennen, dat ze Hem spontaan in het geloof aannemen als de enige oorzaak van hun rechtvaardigheid, volgens Johannes 1:12.
- Voor hen die in het geloof veel te doen hebben met die Rechtvaardige, niet in een ijdele, ingebeelde droom, zoals velen, maar

door gedurige, gelovige onderhandelingen met Hem.

- Voor hen die Jezus met hun gehele hart voor zichzelf verkiezen, en zo ernaar verlangen, dat ze ook steeds zuchten en wensen dat de Bar-Abbas der wereld en der zonde, en in het bijzonder ook van hun eigen ik, steeds meer in hen gedood mag worden.

U, met wie het zo is, roepen wij toe, Jezus is uw Zaligmaker. Kom maar met al uw tekortkomingen steeds in het geloof tot Hem. Wij hebben opdracht van de Heere Jezus om dit u toe te roepen. Of is het u niet om de Heere Jezus te doen? Zoekt u de Bar-Abbas in u niet ten onder te brengen? Of kunt u dat niet zelf doen? Immers nee! Kom dan steeds in het geloof tot Hem en zoek daartoe genade en kracht te verkrijgen.

Godzaligen, dit lijden dat Jezus hier leed, dat leed Hij om u. Hij leed dat ook door u. U was het zelf die Jezus en Bar-Abbas zo dikwijls samen wilden laten gaan. Vóór uw bekering wilde u zo lang de heilige bevelen van de Wet

van God, en de liefelijke aanbiedingen van het Evangelie uitstellen, om maar het genot van de wereld en het plezier daarvan te genieten. U wilde met de verloren zoon de draf der zwijnen eten. Maar ook dikwijls ná uw bekering, als u de werkingen van Gods Geest zo gering achtte en daarop weinig acht sloeg, om aan die van uw eigen geest plaats en gehoor te geven. Overdenk dit in uw hart. Beween het vrijmoedig dat u Jezus nog zo dikwijls zoveel smaad hebt aangedaan en zo hebt veracht.

Zegt u, hoe moet ik steeds in het geloof tot Jezus proberen te komen? Zoek daarom uw bestaan bij ontdekkend licht veel onder ogen te krijgen en te houden. Kom tot Hem. Doe dit boetvaardig, betreur uw zonden en afwijkingen en belijd deze om met Zijn bloed daarvan gewassen te worden. Betuig voor de Heere, dat gij uw Bar-Abbas ter dood wilt brengen en roep tot Hem of Hij dit wil doen. Belijd dat Jezus de keus van uw hart is. Verklaar met roepen en schreien van uw hart, dat het u erom te doen is Jezus dagelijks en bij ondervinding te kennen.

Omhels Jezus maar hartelijk. Hij zal u dan ook kussen. Dit raden u uw leraars en ouderlingen. Hoor naar hun raad.

Als u, godzaligen, in dit leven iets dergelijks overkomt dat men u met een Bar-Abbas vergeleekt, dan zal dit voor u geen straf zijn, maar zal het aan uw ziel geheiligd worden. Maar na dit leven zult u aan de engelen gelijk zijn, en één met hen zijn.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter

Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 12,- per jaar (10 ex.)

**Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:**

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl